

De sfeer van nachtelijk Tokio

Opera

A.M. van Arnoud Noordegraaf (muziek en film) en Adrian Hornsby (libretto). Gezien: 9/6 Frascati, Amsterdam. Herh.: 10/6 19.30 en 22u, inl. www.holland-festival.nl.

Door JOCHEM VALKENBURG

„Tokio, een instrument met twaalf miljoen snaren.” De mannelijke hoofdpersoon van *A.M.* verzamelt het geluid van die twaalf miljoen snaren (oftewel inwoners). 's Nachts gaat hij met een microfoon langs verkoopautomaten met drank en levensmiddelen, die volgens hem alles vastleggen wat er om ze heen gebeurt. Intussen lijkt hij in die warboel van stadsgeluiden vooral zichzelf te zoeken.

A.M., een kameropera met een sterke filmcomponent, ging vorig jaar in première op November Music in Den Bosch. Daar was al te zien wat een sprookjesachtige, ont-

roerende en bij vlagen grappige voorstelling het is. Een sopraan levert als 'engel van de nacht' commentaar op een verfilmd, Murakami-achtig 'coming of age'-verhaal in nachtelijk Tokio.

Eén ding klopte niet helemaal: er klonken muziekinstrumenten, maar die waren van tevoren opgenomen. Het Holland Festival vroeg componist Arnoud Noordegraaf dus om een nieuwe versie, met live uitgevoerde muziek. De musici zitten nu midden tussen de grote, links en rechts van het publiek opgestelde projectieschermen. Ook het verhaal werd aangescherpt.

De livemuziek draagt vooral bij aan de weldadige onderdompeling in eenzaamheid en de sfeer van nachtelijk Tokio, meer dan dat er ineens briljante noten tevoorschijn komen. Wel smelten beeld en muziek soms ijzersterk samen: een lange hoge noot van sopraan Mikae Natsuyama, die wat onzeker zingt, valt samen met een diepe geeuw van een passante op het beeld.